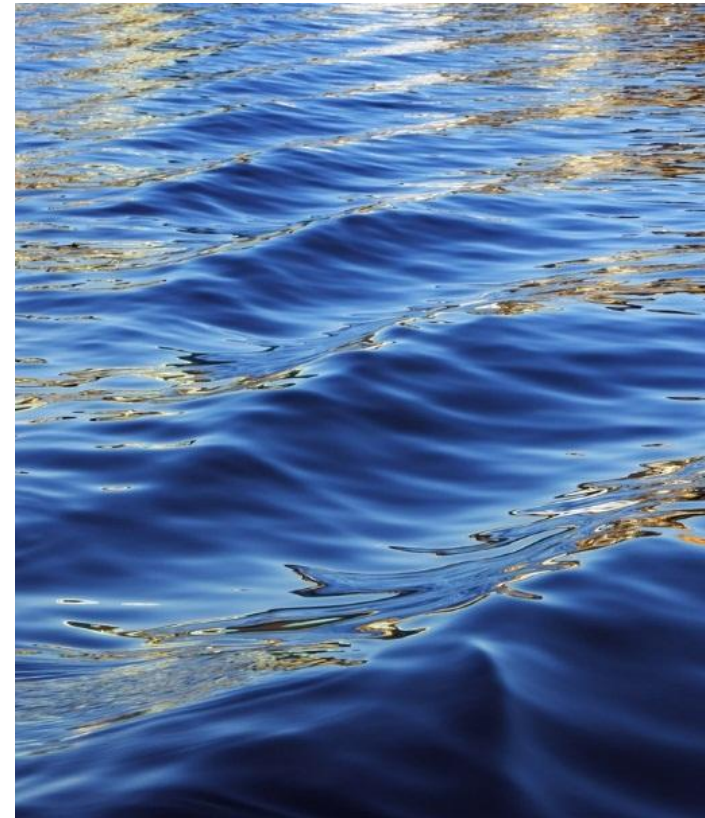

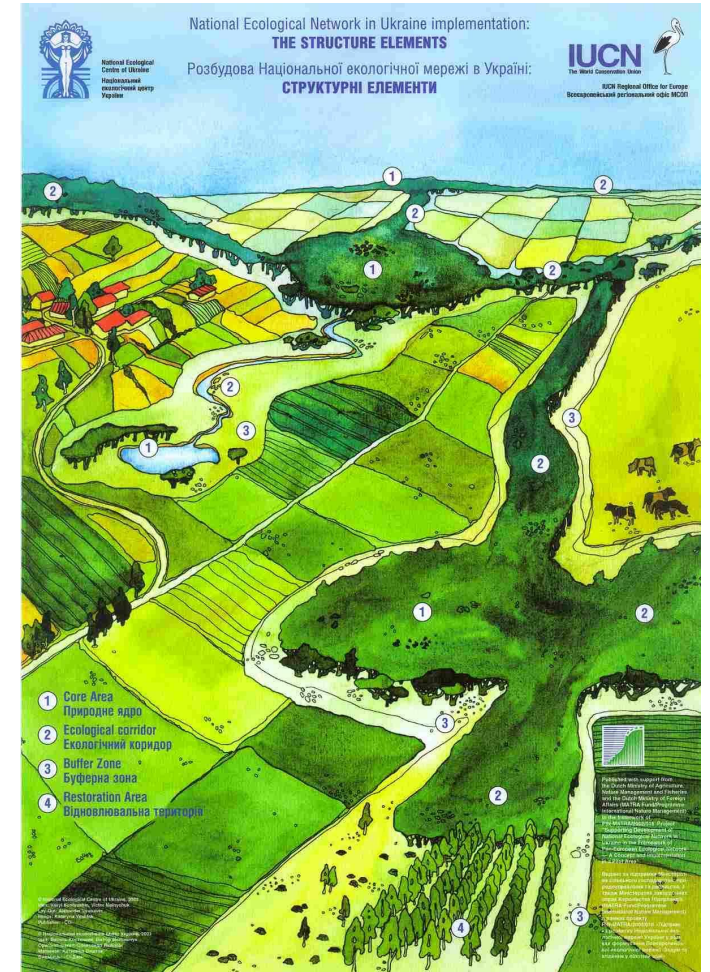
Уявлення про
екомережі.
Міжнародні та
національні
програми
збереження
біорізноманіття.

Подзаголовок

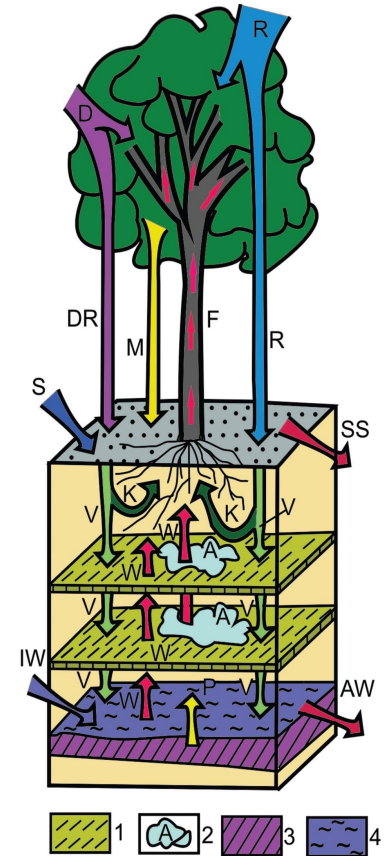

Екомережа-єдина

територіальна система об'єктів,
що перебувають під охороною,
з метою збереження всього
біотичного і ландшафтного
різноманіття, поліпшення стану
навколишнього середовища
загалом.

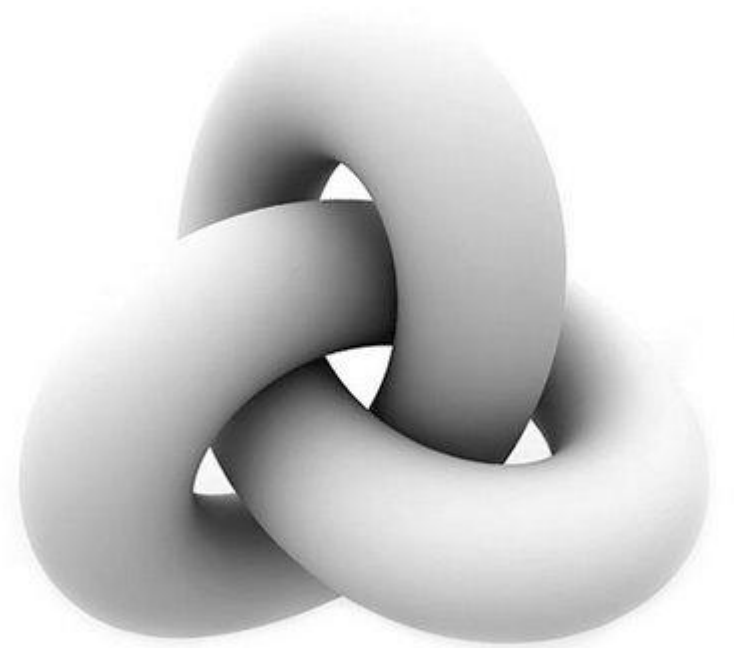
Як просторова система екомережа передбачає включення природних біотичних і абіотичних елементів, природних геосистем й антропогенізованих ландшафтів, пов'язаних між собою функціонально і територіально, які потребують збереження і відновлення за умови невиснажливого природокористування.

Основні принципи побудови екомережі

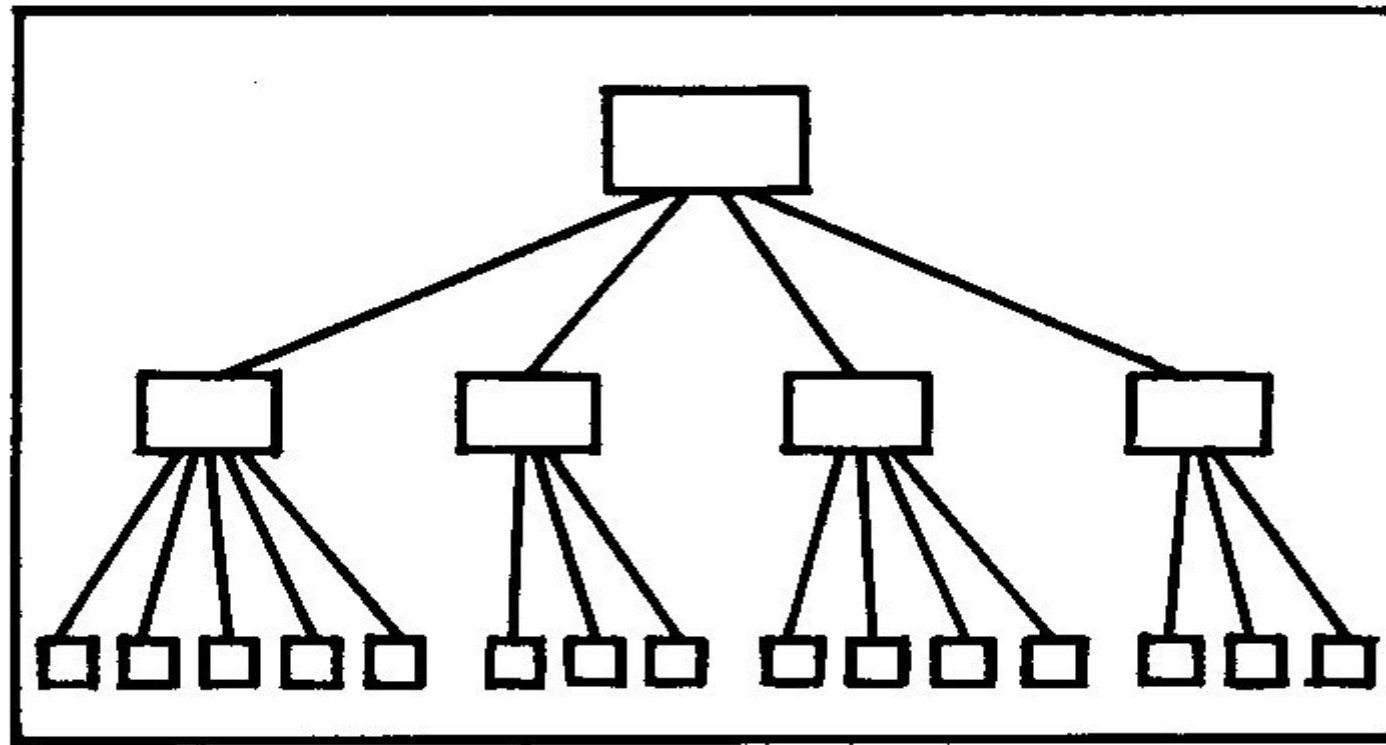
1. Цілісність-така
взаємопов'язана
єдність
компонентів, за
якої формується
якісно нове ціле.

2. Єдність- територіально- функціональна, ландшафтна.

3. Ієрархічність - підпорядкованість
екомереж нижчого рангу вищим.

4. Поліфункціональність- виконання-природно-екологічних, соціальних і економічних завдань.

5. Комплементарність- біорізноманіття, функцій, середовища існування, територій.

6.Відповідність-співмірність наявної природно-антропогенної будови території з ландшафтною структурою території.

Об'єктами перспективної природоохоронної системи є території, багаті на генетичну, видову, ландшафтну різноманітність, до яких належать мережа територій та об'єктів природно-заповідного фонду, а також території під збереженою природною рослинністю- резервні території перспективного заповідання, озера, річки, водно-болотні угіддя, ліси, степи, луки, самобутні культури землеробства та утворені ними ландшафти.

Основні структурні елементи екомережі

1. Ключові природні території - це території збереження біотичного та ландшафтного різноманіття, що переважно належать до складу систем природоохоронної мережі, мають важливе біологічне й екологічне значення.

2. Сполучні території - лінійні елементи екомережі, що зв'язують між собою природні ядра і забезпечують надійні міграційні шляхи. Здебільшого їхні функції можуть виконувати горбогірні заліснені і залужені території, долини річок, смуги збереженої природної рослинності завширшки не менше 500м.

3. **Буферні території** - зовнішнє оточення природних ядер та екокоридорів охоронними смугами для захисту їх для впливу негативних чинників. Вони виконують функцію перехідних ландшафтів між природними і господарсько-освоєними.

4. **Території відновлення** призначені для налагодження цілісних неперервних зв'язків у природних ядрах та екокоридорах. Ці функції здатні виконувати території з деградованою природною рослинністю, але із збереженим середовищем існування.

5. Території природного розвитку призначені для посилення ефективності екомереж. Здебільшого це природні ландшафти з наявними рідкісними ценозами, які можуть перебувати під охороною, однак не відповідають основним критеріям формування природних ядер, екокоридорів і територіально ізольовані, не приурочені до екомережі.

Основні засади розбудови національної екомережі

- * відтворення і збереження просторової та функціональної цілісності екосистем
- * збереження біотичного різноманіття на генетичному, видовому, екосистемному рівнях
- * ренатуралізацію особливо цінних деградованих екотопів і різноманіття як ланок екомережі
- * створення цілісної мережі заповідних територій різного рангу і призначення як елемента Європейської екомережі
- * збільшення площ наявного заповідного фонду, посилення охорони природних комплексів і впорядкування категорій заповідності

- * поліпшення природних умов середовища життєдіяльності людей
- * збереження природно-культурної спадщини, самобутніх традицій і невиснажливих технологій господарювання
- * створення натурної моделі і полігонів для відпрацювання біологічних, екологічних, технологічних і соціальних елементів узгодженого розвитку
- * підвищення рівня виховання, освіти й інформованості населення щодо значення та охорони біотичного різноманіття, підтримки екологічної рівноваги в регіоні та їхньої ролі в забезпеченні узгодженого розвитку

Екомережа здатна відтворити і зберегти природну основу території, яка щороку зазнає дедалі істотніших змін і перетворень. Її роль полягає у відновленні і підтриманні природної першооснови території, на тлі якої функціонуватимуть поселенсько-господарські антропоєкосистеми в режимі невиснажливого природокористування.

